C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-409/25 Judecătoria Ungheni
Nr.PIGD 1-25001472-03-1r-13052025 Judecător: Ion Ghizdari

D E C I Z I E
În numele Legii

16 octombrie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În completul compus din:
Președintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul inculpatului Babaian Armen declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 15 aprilie 2025, pe cauza penală prin care:

Babaian Armen ***,** IDNP *****, născut la data de *****, domiciliat în mun. *****, cetăţean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, divorțat, are un copil minor la întreținere, studii medii incomplete, fără grad de dizabilitate, nu are titluri speciale, grade de calificare sau distincţii de stat, fără antecedente penale, posedă limba rusă și parțial limba română, nu a fost reţinut sau arestat în această cauză penală,

A fost recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei:
- instanța de fond: 03 ianuarie 2025-15 aprilie 2025.
- instanța de recurs: 13 mai 2025-16 octombrie 2025.

Ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din data de 15 aprilie 2025 Babaian Armen ***** a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei legi i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei s-a dispus a fi calculat din data reținerii pentru punerea în executare a sentinței definitive.

A fost soluționată soarta mijloacelor de probă.

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a constatat că Babaian Armen *****, la data de 07 noiembrie 2024, aproximativ ora 03:15, aflându-se pe traseul R 1 Ungheni-Chișinău, în apropierea stației de alimentare ”Rompetrol”, situată în extravilanul *****, urmărind scopul încălcării ordinii publice, acțiuni care prin conținutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, s-a apropiat de angajații Poliției de Frontieră, Ciubotă Oleg și Semașca Nicolae, care erau implicați în misiunea de supraveghere a frontierei de stat, conform dispoziției de serviciu nr. 32800/qlTKHp, cu automobilul de serviciu de marca/model ”Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare *****, și le-a solicitat ultimilor să-l transporte în mun. Ungheni, iar la refuzul categoric al ultimilor, a inițiat un conflict cu ultimii, strigând în adresa angajaților Poliției de Frontieră, Ciubotă Oleg și Semașca Nicolae, că ei sunt obligați să-l transporte până în mun. Ungheni cu automobilul.

Ulterior, Babaian Armen, continuându-și acțiunile sale infracționale, urmărind același scop, pentru a-i determina pe angajații Poliției de Frontieră, Ciubotă Oleg și Semașca Nicolae, să-l transporte cu automobilul de serviciu în mun. Ungheni, în mod intenționat a aplicat o lovitură cu pumnul în geamul lateral spate stânga al automobilului și l-a deteriorat, comunicându-le colaboratorilor Poliției de Frontieră că acum sigur o să-l transporte în mun. Ungheni.

Fiind audiat în şedinţa de judecată, inculpatul Babaian Armen și-a recunoscut vinovăţia şi faptele indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea

de noi probe şi a declarat că, r ecunoaște în totalitate învinuirea indicată în rechizitoriu.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către inculpatul Babaian Armen care a solicitat casarea sentinței instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi.

În motivarea recursului a invocat faptul, că faţă de el a fost aplicată o pedeapsă prea aspră ce nu corespunde faptelor săvârşite, totodată a recunoscut pe deplin vina de comiterea faptelor incriminate, se căiește sincer, cauza fiind examinată în procedură simplificată.

La fel a menționat că a achitat paguba cauzată și și-a ceruit scuze de la la colaboratorii de poliţie.

A indicat că instanţa de judecată a considerat, că aplicarea faţă de el a unei pedepse sub formă de amendă ori muncă neremunerată nu-şi va atinge scopul şi nu va avea nici o influenţă asupra lui deoarece anterior a fost judecat la privaţiune de libertate şi nu a făcut concluziile necesare, însă notează că antecedentele penale au fost stinse, iar din momentul eliberării lui din detenţie-20 iunie 2012 şi până în prezent el nu a avut nici o încălcare a regimului impus, nu a fost atras la răspundere penală ori contravenţională, din aceste motive consideră că faţă de el este posibil de a aplica o pedeapsă non privată de libertate.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință, însă până la data examinării cauzei părțile nu au prezentat referințe la recursul declarat de inculpat.

Colegiul, urmare a verificării aspectelor de fapt și temeiului de drept pentru recurs în raport cu materialele cauzei penale, va dispune respingerea recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări soluția judiciară, pe care o consideră întemeiată.

Conform art.437 alin.(l) pct.1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Conform art.448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală prevede că, (1) Judecând recursul, *instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

În fapt, Colegiul concluzionează, caracterul întemeiat al sentinței de condamnare în latura ce ține de constatarea faptelor penale și încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului Babaian Armen, rezultată din examinarea ei obiectivă și multiaspectuală, cu cercetarea nemijlocită de către instanța de fond a bazei probante administrate pe caz, la care părțile au avut acces în egală măsură.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că inculpatul nu contestă încadrarea juridică a faptelor, inculpatul recunoscând comiterea lor, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală sub formă de închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, solicitând aplicarea unei pedepse penale mai blânde.

Colegiul penal reține că probele verbale și cele scrise puse la baza sentinței de condamnare, determină temeinicia concluziei judiciare privind comiterea de către Babaian Armen a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin.(1) Cod penal.

Se constată că instanţa de fond a judecat cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedură prevăzută de articolul 364^1 Cod procedură penală, sentința fiind contestată doar în latura pedepsei.

Ce ține de recurs în latura pedepsei, Colegiul arată că la stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea persoanei vinovate.

În așa mod, contrar alegațiilor apărătorului recurent, instanţa de fond la stabilirea pedepsei lui Babaian Armen a acordat deplină eficienţă şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art.61 alin.(2) Cod penal și de prevederile art.75 Cod penal.

Așadar, potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, şi respectiv, la rândul său are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea*

condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

La fel, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, conform căruia, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Aici, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursului, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de modalitatea săvârşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, astfel reținându-se conform art. 16 Cod penal, că infracţiunea imputată și reținută ca fiind dovedită în sarcina inculpatului Babaian Armen, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave comise cu intenţie, relevant reținându-se și faptul, că

infracţiunea a fost comisă în privința colaboratorilor Poliției de Frontieră ce se aflau în exercitarea atribițiilor de serviciu, totodată infracțiunea comisă de către inculpatul Babaian Armen este îmdreptată contra securităţii publice şi a ordinii publice.

La fel de către instabța de fond relevant s-a ținut cont de motivul infracțiunii - motivul huliganic, de faptul că inculpatul Babaian Armen nu este angajat în câmpul muncii, este divorțat, are un copil la întreținere, se caracterizează satisfăcător(f.d. 57), anterior a fost condamnat ultima sentință datând cu 14 decembrie 2015 prin care a fost condamnat la pedeapsa amendă în baza art. 290 alin. (1), 290 alin. (1), 217 alin. (2) Cod penal, nu se află la evidenţa medicului psihiatru (f.d. 51), însă se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza ***** (f.d. 49)

Totodată, instanţa de judecată la stabilirea cuantumului pedepsei pentru inculpatul Babaian Armen obiectiv a notat și reținut în calitate de circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal - înlăturarea daunei cauzate, căința sinceră și faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, precum și prezența circumstanței agravante conform art. 77 Cod penal sub formă de săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracţiune care are relevanţă pentru cauză.

În combaterea solicitării recurentului care a invocat că a fost anterior condamnat în 2012 neavând totodată ulterior careva conflicte cu legea penală și cobtravențională, Colegiul penal relevă că prin sentința Tribunalului Bălți din 28 ianuarie 2002, Babaian Armen fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 120 alin. (2), art. 88 p.1.6.15 și art. 121 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de de închisoare pe termen de 15 ani, acesta fiind eliberat din penitenciar la data de 20 iunie 2012, iar ultima condamnare a inculpatului a fostprin sentința judecătoriei ungheni din 14 decembrie 2015, iar potrivit cazierului contravențional acesta înregistrează două contravenții în 2015 (art. 85 alin. (1) Cod contravențional-*procurarea ori păstrarea ilegală de droguri, precursori, etnobotanice şi a analoagelor acestora*) și 2016 (art. 9^1 alin. (18) CCo-*fumatul în locuri neautorizate*), în acest sens nefiind suficiente temeiuri penytru modificarea pedepsei în senbsul atenuării acesteia.

Colegiul penal apreciază că în sensul tipului și cuantumului pedepsei stabilite în privința inculpatului babaian Armen în baza art. 287 alin. (1) Cod penal,

instanța de fond analizând și coroborând circumstanțele de fapt constatate la caz cu normele legale just a constatat că o pedeapsă mai blândă nu ar fi în măsură să asigure restabilirea echității sociale lezate prin comiterea infracțiunii şi nici să realizeze scopul prevenției generale și speciale în cazul dat, or anterior inculpatul Babian Armen a fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni grave, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare, dânsul se caracterizează satisfăctor și nu are nicio activitate socială notabilă și se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza *****, fapt care a determinat instanța de a concluziona că acesta nu a păşit pe calea corijării, iar sancţiunile aplicate anterior nu şi-au atins scopul, inculpatul fiind în incapacitate deplină de a conştientiza consecinţele acţiunilor sale infracţionale şi de a-şi îndrepta comportamentul şi atitudinea faţă de societatea în care locuiește.

Colegiul penal reiterează faptul, că ținând cont de procedura simplificată de examinare a cauzei conform art. 364^1 Cod procedură penală, precum și de limitele noi în baza art. 80^1 Cod penal ale pedepsei prevăzute de legiuitor pentru infracțiunea comisă în baza art. 287 alin. (1) Cod penal coroborate cu circumstanțele de drept și de fapt constatate la caz, just a concluzionat referitor la stabilirea inculpatului a pedepsei penale cu închisoarea pe termen de 3 luni.

Colegiul va rămâne solidar și cu opinia instanței care a considerat că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnaţi, este doar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acestora şi cu infracţiunea săvârşită în privinţa părţilor vătămnate-colaboratori ai Poliției de Frontieră aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită, în acest sens cert constatând că utilizarea unei pedepse privative de libertate nu va crea inculpatului repercusiuni psiho - emoţionale, Babaian Armen neavând probleme de sănătate, care ar împiedica executarea pedepsei cu închisoare, dar şi va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puţin riscant şi nedelincvenţial în viitor atât pentru el, cât şi pentru terţe persoane, având în vedere că s-a incriminat comiterea unei infracţiuni deși mai puțin grave totuși suficient de serioasă sub aspectul

metodei de comitere.

În contextul celor menționate Colegiul relevă faptul, că nu poate fi admisă solicitarea recurentului cu privire la aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea stabilită prin sentința pronunțată de instanța de fond, or, la emiterea acesteia instanța a motivat suficient soluția adoptată și necesitatea aplicării în privința inculpatului anume a pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, nefiind careva circumstanțe noi întru admiterea solicitării date, iar circumstanțele invocate de recurent au fost deja luate în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei, totodată pedeapsa just și legal fiind stabilită în limitele prevăzute de art.80[1] Cod penal.

La opinia instanței de recurs, pedeapsa este stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracţionale săvârşite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, Colegiul considerând că, va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârşirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită inculpatului de instanţa de fond este echitabilă faptelor infracţionale săvârşite şi în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că se va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În circumstanțele descrise și reținute la caz Colegiul penal consideră întemeiată soluția adoptată de instanța de fond, iar alegațiile apărătorului nefiind relevante speței și procedurii de examinare a cauzei.

Pe cale de consecință, se impune respingerea recursului ca nefondat, or, instanţa de fond a emis o sentinţă corectă, legală şi întemeiată, stabilindu-i lui Babaian Armen pedeapsa adecvată celor săvârşite.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală,

Colegiul penal, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul inculpatului Babaian Armen declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 15 aprilie 2025, pronunțată pe cauza penală de condamnare a lui Babaian Armen în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache